

Українська Греко-Католицька Парафія
Св. Йосифа Обручника
St. Joseph the Betrothed
 Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland, Chicago, IL 60656

Office: 773-625-4805 stjosephucc@gmail.com www.stjosephukr.com

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk - Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Deacon Marko Krutiak

CANDLES FOR DECEMBER 2021

Memorial Candles

*In loving memory of Fr. Shary, Fr. Hayda, Fr. Glynn (*F&S Fiedler Family*)

* In loving memory of Pavlo Prohny (Family)

Perpetual Oil Lamp

*In loving memory of Dr Osyp Szandra (*Luboslawa Szandra*)

Lady of Hoshiw Shrine

* In loving memory of Lida Holod (*Lisa & Eric*)

* Health & blessings for the Seneta Family

Mother of God Shrine

*In loving memory of Dackiw, Crowhurst,

Barnas and Zubrycky Families (*L Zubrycky*)

* Health and Birthday blessings for Stefania and Katelyn (*Family*)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

*In loving memory of Tomir and Yuriy (*L. Shevchyk*)

* Available

Mother of God

* Health & Birthday Blessings for Helen Eizik (*Lorraine Eizik*)

* In loving memory of Anthony & John Deeds (*Family*)

St. Joseph the Betrothed

*In loving memory of Teodor Melnyk (*daughter Maria*)

*In loving memory of Mykola & Anna Szluz (*F & S Feidler*)

St. Nicholas the Wonderworker

* In loving memory of Olga Melnyk (*daughter Maria*)

* In loving memory of Swiatoslaw Stadnyk (*Marta Stadnyk*)

Our Lady of Protection

*Blessings for the families of George & Mae Kuzma (*George & Diane*)

* Health and blessings for the Seneta Family

INTENTIONS

SUN, DEC 12TH – VENERABLE SPIRIDON THE WONDERWORKER (G)

MARTYR PARAMON (J)

8:00 AM - Pray for the seniors of the parish;

In Health: Vasyl, Lesya, Diana, Vasylyna, Taras, Kolya, Nadiya, Olya; In memory: +Irene DeNatale Bday rememb (*Emily*)

9:30 AM – Pray for the sick and shut-ins of the parish; Health: Ariana, Volodymyr, Tatyana, Alexandria, Maksymilian, Lyudmyla, Nyna, Yuriy, Ihor, Alla, Lyubomyr, Anna, Maksym, Diana, Veronika Yulia, Diana, Oleh, Danylo; Mariia, Olha, Ivan, Ivan, Iryna, Mariana, Diana, Oleksandr, Natalia, Ulyana, Stanislav, Denys, Margaryta, Milana, Mykhailo, Diana, Davyd, Romania, Andrij, Liubov, Dmytro, Bohdanna, Roman, Karolina, Matvii, Olha, Volodymyr, Olga, Myroslav, Dmytro, Oksana, Viktor, Oksana, Roman, Iryna, Yuliana, Mykola, Mariia, Nataliia, Mariia, Halyna, Andrij, Igor;

In memory: +Teodor Melnyk 100th Bday Remeb (*Maria Melnyk*),

+Nadiya Kryvozirka & Slava Depzhipilska (*Lesia*);

In memory: +Lida Holod (*Lisa & Erik*)

11:30 AM – Pray for the youth of the parish; Health & success academically for Lucas & Maia (*A Cozuc*)

MON, DEC 13TH – MARTYRS EUSTRATIUS, AUXENTIUS, EUGENIUS, MARDARIUS & ORESTES (G)

APOSTLE ANDREW THE FIRST CALLED (J)

9:00 AM - Health & blessing: Andrij, Nataliia, Ihor, Olha, Mariia, Olha, Ivan, Ivan, Iryna, Mariana, Diana; In memory: +Mykhailo, +Yaroslav, +Halyna, +Mykhailo, +Nadiya, +Mykola, +Anna, +Stefan, +Mykhailo, +Ustyna, +o.Samyil, +Vasyl, +Igor, +Bohdan, +Anna, +Mykola, +Varvara, +Mykola

TUES, DEC 14TH – MARTYRS THYRSUS, LUCIUS, PHILEMON, APOLLONIUS, CALLINCUS (G)

PROPHET NAHUM (J)

9:00 AM - In memory: +Olga Melnyk , 95th Birthday remembrance (*daughter Maria*)

WED, DEC 15TH – HIEROMARTYR ELEUTHERIUS (G)

PROPHET HABAKKUK (J)

9:00 AM - Pray for the orphaned children

THURS, DEC 16TH – PROPHET HAGGAI (G)

PROPHET ZEPHANIAH (J)

9:00 AM - For compassion in the world

FRI, DEC 17TH – PRPHET DANIEL & THE 3 HOLY YOUTHS (G)

GREAT- MARTYR BARBARA, VENERABLE JOHN OF DAMASCUS (J)

9:00 AM - Pray for the clergy of our parish

SAT, DEC 18TH – MARTYRS SEBASTIAN & HIS COMPANIONS (G)

VENERABLE SABBAS THE SANCTIFIED (J)

9:00 AM - In memory: + Bohdan Adamko, +Natalia, +Bohdan, +Mykola, +Zenoviy, +Yelena, +Aleksandr, +Nadiya, +Viktor, +Yevhenia, +Zoya, +Tamara, +Roman & +Anna Romaniuk

5:00 PM - VESPERS

НЕДІЛЯ 25-ТА ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА ЛК. 10, 25-37: А ХТО МІЙ БЛИЖНІЙ?

Притча Ісуса Христа про милосердного самарянина дуже багата на різні біблійні символи. Тим самим її слова мають глибоке духовне значення, несуть нам важливу науку для нашого духовного життя. Відповідаючи на запитання законовчителя – хто мій ближній?, словами цієї притчі Ісус дав практичну і повну відповідь. Він пояснив не лише хто є моїм ближнім, а також як потрібно любити ближніх.

Перше, на що потрібно звернути увагу, це місце, де відбувається подія, про яку розповідає притча. Чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону, тобто з Божого міста у світ. На цій дорозі його тяжко побили і пограбували розбійники. Через деякий час тією самою дорогою ішли священник і левіт. Побачивши потерпілого чоловіка, вони пройшли мимо. На перший погляд священник і левіт не зробили нічого злого потерпілому, але й не зробили нічого доброго.

Хоча євангеліст Лука не уточнює мети їхньої подорожі, правдоподібно вони верталися із служіння в Єрусалимському храмі, до дому, від Бога до світу. І що ж відбувається? Ті, що були покликані і посвятилися служити Богові і людям, побачивши на своїй дорозі потерпілого, відмовилися надати йому першу невідкладну медичну допомогу. Їхня поведінка показала правдивий стан їхньої душі, що вони прославляли Бога лише устами, а не серцем, тому не побачили Божого образу в потерпілому, їхня побожність виявилася пустою, не принесла бажаних плодів любові і милосердя до ближнього. Цю правду потвердив сам Ісус своїми словами: „О лицеміри! Добре про вас пророкував був Ісаїя: Оцей народ устами мене поважає, серце ж їхнє далеко від мене” (Мт. 15, 7-8).

З однієї сторони відмова священника і левіта допомогти потерпілому є оправданою, бо вони дотримувалися обряду чистоти. Адже ізраїльський закон забороняв дотикатися померлого чи крові, бо хто це вчинив, ставав нечистим, не міг молитися, доки не пройшов обряд очищення. Однак причина їхньої відмови криється в іншому – їхньому самолюбстві. Зберігаючи релігійну чистоту, священник і левіт насправді думали про себе, про власне добро і славу, ніж про Бога і ближніх, про добро своєї душі.

Натомість самарянин, котрим євреї погорджували, виявився більш побожним, ближче до Бога, бо думав і дбав про потерпілого.

Іншим прикладом фальшивої побожності є законовчитель, котрий започаткував сьогоднішню історію про самарянина. Законовчитель звернувся до Ісуса з важливим запитанням: „А хто мій ближній?” Однак вже сама форма цього запитання викриває його підступність і нещирість. Питаючи Ісуса, „А хто мій ближній?”, законовчитель насправді шукає в ближньому передусім певної особистої вигоди: неначе питає - хто може бути корисний, вигідний мені. Таким чином він не

шукав нагоди кому би міг безкорисливо послужити, виявити свою любов людині і Богові. Словами притчі про милосердного самарянина Ісус показав, що законовчитель насправді не шукав правди а особистої вигоди. А дух Господньої заповіді Люби ближнього свого, як себе самого, говорить інше: а для кого я можу бути ближнім, кому я можу стати у допомозі, бути корисним. Божі заповіді навчають нас про особисту ініціативу людини, готовність самостійно виявляти добро: любити Бога і любити ближніх, першим спішити на поміч тим, хто цього потребує, а не шукати тих хто творить добро нам.

Історія самарянина пригадує, якою є правдива жертва і любов Богові: що тільки щира молитва буде вислухана Богом: „Жертва Богові - дух скрушений: серцем скрушеним і смиренным Бог не погордить” (Пс. 50, 19) – навчає цар Давид з досвіду власного життя. Роздуми над притчею про милосердного самарянина відкривають нам три важливі науки.

Перше. Звернення самарянина до Ісуса із запитанням – „А хто мій ближній?”, є у певній мірі молитвою. Щоб наша молитва була вислухана, вона має бути щира і покірна, про що запевнює нас апостол Петро: „Бог гордим противиться, а покірним дає благодать” (1 Пет. 5, 5). Бо коли ми у молитві шукаємо певного добра у Бога, ми шукаємо Його самого, або відкидаємо Його своєю зверхньою поставою, чинимо безплідними наші звернення до Бога.

Друге. Спосіб, яким Ісус відповів законовчителю на його запитання, показує, що ми знаходимо Ісуса не тільки в молитві, а також і в особі наших ближніх, зокрема в тих, що потребують нашої допомоги: „Усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших - ви мені зробили” (Мт. 25, 40).

Третє. Шукаючи собі приятелів, люди природно вибирають добрих осіб, близьких собі за уподобанням, з котрими легко спілкуватися, приємно проводити час, від котрих маємо надію отримати якесь добро. Однак Бог створив всіх з любові і любить всіх однаково, не за зовнішньою ознакою, і хоче, щоб всі люди були його приятелями: „Називаю вас приятелями, бо все я вам об'явив, що чув від Отця мого” (Ів. 15, 15), адже Христос страждав і умер за всіх, що усіх спаси, вчинити учасниками своєї небесної радості: „Бог же показує свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми ще були грішниками”. (Рим. 5,8). „Бог хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до розуміння істини” (1 Тм. 2,4). За прикладом Христа, як правдиві християни, учні і послідовники Ісуса Христа, ми повинні любити і допомагати всім, кого зустрічаємо у житті в якійсь потребі, у кожному віднайти образ і подобу Бога. Бо там де є поділ на вигідних і не вигідних людей, там панує дух диявола, а Божий дух любові провадить всіх до з'єднання.

Наше життя подібне до бумеранга. Чим сильніше кинув, тим сильніше повернеться.

продовження на с. 3

SUNDAY OF THE HOLY FOREFATHERS

At this time of the year we see our neighbors celebrating the western Christmas, and many of us may have had this thought: why cannot we celebrate the Holy Nativity of Christ on the same day? This Sunday gives us the answer...

The [Eastern] Church, as if anticipating the above question, begins preparing us for the great day of the Nativity of Christ by means of the Nativity fast. As we approach this day, the Church commemorates the last two Sundays before Nativity in a special manner and points out their significance by naming them differently from ordinary Sundays. On the Sunday two weeks before Nativity we commemorate the Sunday of the Holy Forefathers. The Sunday directly preceding Nativity is called the Sunday of the Holy Fathers.

What is so special about the Holy Forefathers and who were they? The word “forefathers” means just that: very distant ancestors of ours. Our most distant ancestors were Adam and Eve, followed by the biblical patriarchs Noah, Abraham, Isaac, Jacob, and others who are mentioned in the Holy Bible. What was so special about them? Adam and Eve were the first human beings who committed a sin, but they were also the first people to repent. They repented of their transgressions all of their life.

The common denominator for all the Forefathers was their faith in the true God, the Creator of this world and of all things visible and invisible, just like we sing in our Creed at every Divine Liturgy.

The Holy Forefathers very strictly and faithfully followed all the commandments which God sent them: they never compromised their faith because of surrounding circumstances. They firmly believed that what was right was right and what was wrong was wrong, regardless of what the majority of people were doing and thinking. In other words, the holy Forefathers did not subscribe to the man-made theory of “political correctness”! It was not always easy for them, but they never compromised their faith.

Christianity is a struggle: it always was and always will be. Moral and spiritual values never change. Right is always right and wrong is always wrong. People very frequently forget or ignore the fact that God is outside the concept of time. Time exists only for mortal beings and will someday come to an end, while God’s laws are outside time and, therefore, have an eternal value.

In the holy Gospel the Lord Jesus Christ says: “I came not to send peace, but a sword” (Matt. 10:34). The sword is a symbol of combat – primarily spiritual combat. We have to fight throughout our entire life, and the most difficult battle is within ourselves. But before engaging in combat we have to know whether we are on the right path. Therefore, we should not blindly follow the actions of the majority in our society. In ancient times the great Greek philosopher Socrates said: “The majority is never right.” All revolutions have been based upon the principle of how to control and lead the majority.

And so the Holy Forefathers have shown us many bright

examples of how to act and how to think: first of all, that God should be very real for us and not something abstract, and secondly, that we should examine our surrounding environment against this background. Thus we will be able to see how much Western Christianity has lost its focus on God and a godly life. Western Christians have, unfortunately, lost a true understanding of God. The image of God in Western Christianity has gone from bad to worse and is far removed from reality. Just think: what has eternal value in our environment nowadays? We are surrounded by spiritual emptiness or a horrible distortion of all things divine.

In the days of the Forefathers mankind’s view of life was not much different from our times, but the Forefathers themselves held on to their faith very firmly and did not compromise the truth of their faith just because the majority thought otherwise. They held on to their faith, and for this God’s grace made them strong.

Let us think about this, dear brethren, and let us try to follow the example of the Holy Forefathers, since we currently find ourselves in a similar situation. We can respect the beliefs of our neighbors, but we should not compromise our own faith. Our [Eastern Christian] faith has much better examples and deeper roots in our Forefathers, whose memory we gloriously celebrate today.

<http://www.holy-transfiguration.org/>

продовження зі сторінки 3

Один маленький хлопчик в приступі гніву закричав до мами: „Я тебе не люблю!”, мама була розумною жінкою і сказала синові піти і вигукнути про це на подвір’ї, (а вони жили у гірській долині). Хлопчик побіг у долину і закричав: „Я тебе не люблю!” Луна відповіла: „Я тебе не люблю!”. Прибігає до мами і каже, що у долині сховався поганий хлопчик, який гукає, що не любить мене. Мама каже: піди і скажи, що ти його любиш. Хлопчик побіг вигукнув: „Я тебе люблю!”, і луна теж відповіла: „Я тебе люблю!” Наші слова і вчинки як луна – що говоримо і робимо – те до нас і повертається. Що людина сіє, те і буде жати.

Законовчитель, питаючи Христа, „А хто мій ближній?”, отримав набагато більше ніж просив. Ісус словами притчі пояснив йому не лише хто є нашим ближнім, а також показав як ми повинні любити наших ближніх, допомагати їм у потребі, незважаючи на особу. Отож, за прикладом Христа, стараймося широко і в любові служити всім, єднаймося і зближаймося до Христа, а Господь наблизиться до нас, щедро поблагословить нас пізнанням і розумінням Божої правди, дарами Святого Духа, розумінням один одного, повнотою щастя божих дітей, яке панує у небі.

о. Михайло Чижович

НАДІЯ, ДО ЯКОЇ НАС КЛИЧЕ ГОСПОДЬ Пастирський лист Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви до духовенства, монашества та всіх вірних УГКЦ

продовження попереднього бюлетеня

4. Дорога зцілення ран і лікування травм. Проходячи містами, містечками і селами Святої Землі, Ісус збирав учнів і

проповідував Царство. Одночасно Він показував на зрозумілому для всіх прикладі, чим є Царство, – слухав, милосердився і зцілював: «Ісус обходив усі міста і села, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангелію царства та вигоюючи всяку хворобу й недугу» (Мт. 9, 35). Він зцілював від кровотечі та сліпоти, одержимості та прокази, паралічу та остаточної людської недуги – смерті. Зцілення – це прояв Божої любові та уприсутнення Його Царства: «Він їх прийняв і говорив їм про Царство Боже та оздоровляв тих, що потребували того» (Лк. 9, 11). Господь дає приклад, як ми маємо діяти і проповідувати – зцілювати рани і недуги іншого, особливо в контексті пережитого досвіду геноцидних тоталітарних режимів, що нищили людину і трошили її гідність. Ми не можемо мріяти про майбутнє нашої Церкви, якщо не задумаємося над потребою зцілення травм – особистих, родинних, спільнотних, церковних, національних, історичних і глобальних. Сучасні знання законів психіки, динамізму свідомості, волі та почуттів людини, досвід душпастирського служіння та спілкування демонструють, наскільки ми всі потребуємо зцілення. Цілі покоління вірних нашої Церкви пережили великі потрясіння, які, на жаль, не припинилися, а набувають нових форм. Геноцидний режимний терор і світові війни, колоніалізм і насилля, ув'язнення і вимушена еміграція, нова війна і пандемія – залишають глибокі рани на людських душах, на сім'ях і на всьому суспільстві.

Ці рани потребують зцілення таїнственным, ніжним, особистим Божим доторком. Інакше біль, страх і недовіра переходять в агресію, шкідливі пристрасті і залежності. Де немає правдивої любові між Божими синами і доньками, там поселяються зваблivi, популістські ідеології. Дешеві обіцянки, спрощені та оманливі відповіді на глибинні потреби людської душі калічать і викривлюють психіку й мислення цілих суспільств. Сила, що зцілює, благодать Святого Духа, що здатна загоїти рани минулого і сучасного, впливає із зустрічі з живим Христом, Лікарем душі і тіла, який об'являється у взаємній любові Його послідовників. І саме носієм цього Джерела зцілень є і повинна бути наша Церква, усі її спільноти та інституції.

Пандемія, яку кожен із нас переживає, дала змогу ще виразніше побачити обличчя скаліченого людства і потреби зраненої людини, яка страждає від самотності, страху, тривог, залежностей, неспокою та несправедливості. Ми потребуємо Цілителя і самі маємо бути знаряддям зцілення, щоб являти Царство, яке проповідуємо. Саме з дороги зцілення, яка переплітається зі стежками покаяння, відкривається шлях до справжньої місіїності. Діти Церкви, які досвідчили її життєдайну любов, усвідомили своє покликання до Божого синівства, дарованого в Хрещенні, стають місіонерами, що проповідують Євангеліє відкуплення і оздоровлення.

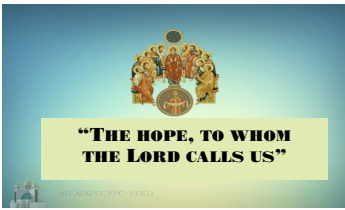
5. Близькість і практична увага до вбогих і маргіналізованих. Парадоксальним чином ми досягаємо зцілення не тоді, коли зосереджуємося на собі самих, на своїх труднощах, потребах і проблемах, а коли відкриваємося у співчутливій і милосердній любові до своїх ближніх, намагаючись через людську присутність і близькість дати їм відчути Божу цілющу присутність і животворну любов. Про цей євангельський парадокс наш Господь сказав: «Хто своє життя зберігає, той його погубить; а хто своє життя погубить задля Мене, той його знайде» (Мт. 10, 39). Губити своє життя задля Христа означає присвячувати його служінню нашим ближнім, зокрема найбільш знедоленим, убогим, маргіналізованим, яких Господь називає своїми «найменшими братами» і каже, що все, що ми зробили одному з них, ми Йому зробили (пор. Мт. 25, 40). Тож у служінні ближньому з любові людина «віднаходить своє життя», тобто повертається до найбільшої правди про себе саму як про улюблену дитину Божу, створену з любові й покликану до любові.

Слушно зауважив один із наших сучасників, Карло Марія Мартіні: «Бог присутній у кожному ділі любові, в усіх знаках прощення, у зобов'язаннях тих, які ведуть боротьбу проти насилля, ненависті, нестачі, страждань». Те, що характеризує християнську любов, це її конкретність. Як конкретно є кожен наш ближній із його неповторними щоденними потребами і нуждами, так само конкретно має ставати Божа присутність у наших вчинках милосердя: голодного нагодувати, спраглого напоїти, нагого зодягнути, подорожнього прийняти в дім, хворого і ув'язненого відвідати тощо (пор. Мт. 25, 35-36; Іс. 58, 6-7; Послання Синоду Єпископів УГКЦ 2020 р. «Залишиться вам одне – те, що ви далі вбогому!»), 1).

Наше служіння ближнім часто проявляється в заспокоєнні їхніх нагальних і першочергових потреб і нужд. Проте Божа любов спонукає нас сягати до кореня людських бід і нещастя, який часто прихований у людському гріху і проявляється в отруєних несправедливістю суспільних відносинах. Тому наші християнські зусилля принесуть ще більші плоди, коли ми, поряд із заспокоєнням потреб певної особи, нашого ближнього, змагатимемося за зцілення суспільної гріховності і таким чином утверджуватимемо спільне благо, з якого черпатиме надію кожен член людської спільноти.

Святіший Отець Франциск закликає нас ставати щоразу більше Церквою, яка виходить поза себе, щоб служити. І в цьому натхненні вміщено заклик до кожного з нас виходити із зони власного комфорту, відриватися від себе і відкриватися щоразу більше до своїх ближніх. На практиці це означає скеровувати свою увагу і кроки до конкретних людей, які живуть «на периферіях» сучасного світу, сповнені страхом, смутком і безнадією; до тих, чий крик про допомогу не доходить до вух оточення, закам'янілого в байдужості й егоїзмі, але повинен знайти відгомін у серці справді віруючої людини, урухомлюючи в її житті потоки солідарності, співчутливого слухання та милосердної

продовження на с. 6

THE HOPE TO WHOM THE LORD CALLS US
Pastoral letter of the Synod of Bishops
Ukrainian Greek Catholic Church to the clergy,
monastics and all the faithful of the UGCC

4. The Path to Curing Wounds and Healing Traumas. Journeying through the cities, towns, and villages of the Holy Land, Jesus gathered disciples and

preached the Kingdom. At the same time, He demonstrated the essence of the Kingdom in a manner understood by all—listening, showing mercy, and healing: “And Jesus went throughout all

the cities and villages, teaching in their synagogues and proclaiming the gospel of the kingdom and healing every disease and every affliction” (Mt 9:35). He healed haemorrhage and blindness, demonic possession and leprosy, paralysis, and the ultimate human illness—death. Healing is an expression of God’s love and a sign of the presence of His Kingdom: “He welcomed them and spoke to them of the kingdom of God and cured those who had need of healing” (Lk 9:11). The Lord provides us an example of how we are to act and preach—to heal the wounds and illnesses of others, especially in the context of the lived experience of genocidal totalitarian regimes, intent on destroying the human being and crushing its dignity.

We cannot dream about the future of our Church if we do not reflect on the need for a healing of traumas—personal, familial, societal, ecclesial, national, historical, and global. Contemporary understanding of how the human psyche works, the dynamics of consciousness, will, and feelings of a person, the experience of pastoral ministry and relationships demonstrate how all of us need healing. Entire generations of our Church’s faithful experienced great upheavals, which, unfortunately, have not ceased, but take on new forms. The terror of genocidal regimes and world wars, colonialism and violence, imprisonment and forced emigration, the new war and the pandemic—all leave profound wounds on human souls, on families, and on all of society.

These wounds require the healing of God’s mysterious, tender, and personal touch. Otherwise, pain, fear, and mistrust lead to aggression, destructive passions, and addictions. Where there is no genuine love among God’s sons and daughters, there seductive, populist ideologies take root. Cheap promises, simplistic and deceptive answers to the profound needs of the human soul cripple and deform the psyche and thinking of entire societies. The power that heals, the grace of the Holy Spirit, capable of healing the wounds of the past and present—these come from an encounter with the living Christ, the Physician of soul and body, Who makes Himself present in the mutual love of His followers. And the vehicle for this Source of healing is and must be our Church, all its communities and institutions.

The pandemic, which every one of us is experiencing, has given us the opportunity to see even more clearly the face of a crippled humanity and the needs of the wounded person, who suffers from loneliness, fear, anxiety, addictions, disquiet, and injustice. We need a Healer and we ourselves must be instruments of healing in order to reveal the Kingdom that we preach. It is the road of healing, which intertwines with the paths of repentance, that opens up the way towards an authentic mission. The children of the Church, who have experienced her life-giving love, and have understood their Baptismal vocation to divine sonship and daughterhood, become missionaries who preach a Gospel of redemption and healing.

5. Closeness and Practical Attention to the Poor and Marginalized. Paradoxically, we reach healing not when we focus on ourselves, on our difficulties, needs and problems, but when we open up in compassionate and merciful love towards our fellow human beings, seeking to grant them the experience of God’s healing presence and life-giving love through our human presence and closeness. Our Lord spoke of this Gospel paradox: “Whoever finds his life will lose it, and whoever loses his life for my sake will find it” (Mt 10:39). To love one’s life for Christ’s sake means dedicating it to serving our neighbour, especially the most destitute, poor, marginalized, those whom the Lord calls “the least of these my brothers” and says that everything that we do for one of these, we have done for Him (Mt 25:40). Thus, in serving one’s neighbour out of love, a person “finds their own life,” that is, rediscovers the greatest truth about themselves as a beloved child of God, created out of love and called to love. One of our contemporaries, Carlo Maria Martini, rightly noted: “God is present in each act of love, in all signs of forgiveness, in the commitment of those who fight against violence, hate, want and suffering.” That which characterizes Christian love is its concreteness. As our neighbour with his unique daily needs and miseries is concrete, so must God’s presence in our works of mercy be concrete: to feed the hungry, give drink to the thirsty, clothe the naked, receive the sojourner into our home, visit the sick and imprisoned, etc. (see Mt 25:35-36; Is 58:6-7; Pastoral Letter of the Synod of Bishop of the UGCC of 2020: “Only One Things Will Remain Yours –That Which You Have Given to the Poor!”, 1)

Our service to neighbour frequently finds expression in meeting their immediate and basic needs and necessities. However, Divine love compels us to reach towards the root of human suffering and misfortune, which is often found hidden behind human sin, and appears in community relations, poisoned by injustice. Thus, our Christian efforts will bear even greater fruit, if we, along with meeting the needs of a specific person, our neighbour, also strive for the healing of social sinfulness and so establish the common good, from which every member of the human community will be able to draw hope.

His Holiness, Pope Francis, calls on us to become increasingly a Church that reaches out beyond herself to serve. And in this insight is found the call to each of us to leave our own comfort zones, to move beyond ourselves and increasingly open ourselves up to our fellow human beings. In practice, this means to direct our attention and steps towards concrete people who live “on the periphery” of today’s world, filled with fear, sadness and hopelessness; towards those whose cry for help does not reach the ears of their surroundings, hardened by indifference and egoism, but should find resonance in the heart of a person of genuine faith, giving rise in his or her life to streams of solidarity, compassionate listening and merciful love. Thus, in our contemporary world, immersed in the fear of death and anxiety before the coming day, we will be able to bring a sign of hope that “does not put us to shame, because God’s love has been poured into our hearts through the Holy Spirit who has been given to us” (Rom 5:5). Indeed, our treatment of neighbour, our readiness to service will become a sign of new hope and a testament to the authenticity and depth of our faith.

любви. Так ми зможемо в сучасному світі, зануреному у страх смерті і тривогу перед днем прийдешнім, принести знак надії, яка «не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний» (Рим. 5, 5). Саме наше ставлення до ближнього, наша готовність до служіння стане знаком нової надії і доказом автентичності та глибини нашої віри.

6. Християнська сім'я – домашня церква. Говорячи і проповідуючи про християнську родину, праведний митрополит Андрей був переконаний, що подає «науку, від якої залежить і на якій спирається майбутність цілого народу» (Про християнську родину, 1900 р.). У цьому ж дусі свого великого попередника патріарх Йосиф на схилі літ писав у своєму «Заповіті»: «Батьки, християнська родина – це основа здорового суспільства, народу, нації. Це запорука їх росту і сили! І тому заповідаю вам: збережіть, а де її розхитано, оновіть в Українському народі справжню християнську родину, як незгасне вогнище життя і здоров'я Церкви та Народу!». Тож наша Церква, продовжуючи діло цих славних праведників, звертає особливу увагу на духовну опіку і духовний супровід родин.

Минулий 2020 рік був позначений стражданням мільйонів людей на всій планеті через пандемію. Цей час нечуваних досі випробувань з особливою силою показав нам, наскільки великим даром є для нас, християн, можливість збиратися разом, як перші Христові учні, на молитві «в тому самому місці» (пор. Ді. 2, 1), на ламанні Євхаристійного хліба і на призиванні Святого Духа, який преображає спільноту Божих дітей, чинячи її живим Тілом воскреслого Спасителя. Ми всі дуже болісно пережили і ще почасти надалі переживаємо «євхаристійний голод», тугу за живою участю в Літургії. Карантинні обмеження, запроваджені урядами багатьох країн, змусили нас на деякий час вийти з храмів і перейти до наших домівок. Дехто побачив у цьому русі Божого народу здійснення слів пророка Ісаї: «Іди, народе мій, увійди у свої кімнати й замкни за собою двері, сховайся на часинку, поки гнів не перейде!» (Іс. 26, 20).

Ми з вдячністю можемо ствердити нині, що наші родини і християнські сім'ї у цей нелегкий час стали місцем великого і переконливого свідчення віри. Батьки отримали нагоду спільно з дітьми читати Святе Письмо, молитися і брати участь в онлайн-трансляціях богослужінь із парафіяльних чи катедральних храмів. Досвід нашої підпільної Церкви, ще такий свіжий у пам'яті старшого покоління, знову став у пригоді, показуючи унікальну і неповторну роль сім'ї в плеканні та передаванні віри. Ніщо не може заступити доброго прикладу практикуючих християнських батьків. Свідчення здорової християнської сім'ї потрібне в сучасному суспільстві, можливо більше ніж будь-коли в людській історії.

Проте не одна сім'я відчула у болісний спосіб всі свої обмеження і слабкості, які проявилися в ці довгі тижні й місяці карантинних обмежень. Не одна сім'я пережила втрату рідних, кризу, напруження. Не одна людина усвідомила, що не може виявляти терпеливу і милосердну любов стосовно найближчих. Не одні батьки відчули, що не підготовані до того, щоб мудро і по-Божому провадити своїх дітей і підтримувати одне одного в мандрівці віри посеред розбурханого моря пандемії та спричинених нею труднощів. На ці людські, духовні та психологічні обмеження накладалися зовнішні чинники, як-от втрата роботи, зменшення заробітної платні, що стало джерелом додаткового страждання і неспокою в родинях. Усім нашим сім'ям прагнемо висловити запевнення в близькості та молитвах.

продовження в наступному числі вісника)

6. The Christian Family – A Domestic Church. Speaking and preaching about the Christian family, the venerable Metropolitan Andrey was convinced that it provides “teaching, on which depends and is supported the future of the entire people” (*On the Christian Family*, 1900). In the same spirit of his great predecessor, Patriarch Josyf, in the twilight of his life, wrote: “Parents, the Christian Family – that is the foundation for a healthy society, a people, a nation. It is the pledge of their growth and strength! And thus, I beseech you: preserve it, and where it has been shaken, restore the authentic Christian family among the Ukrainian people, as the undying hearth of life and health for the Church and People” (*Testament of His Beatitude Patriarch Josyf*). And so, our Church, continuing the work of these illustrious righteous leaders, gives special attention to the spiritual care and spiritual accompaniment of families.

The past year of 2020 brought suffering to millions of people across the globe because of the pandemic. This time of unprecedented challenges demonstrated, with particular clarity, what a great gift it is for us, Christians, to be able to gather together in prayer “in the same place,” as the first disciples of Christ did (see Acts 2:1), breaking the Eucharistic Bread and calling upon the Holy Spirit, who transfigures the community of God's children, making it the living Body of the Risen Saviour. All of us experienced with great pain, and, in part, still continue to experience a “Eucharistic hunger,” a longing for live participation in the Liturgy. Quarantine restrictions, established by the governments of many countries, forced us for a certain time to leave our churches and worship from our homes. Some have seen in this movement of the People of God the fulfilment of the words of the prophet Isaiah: “Come, my people, enter your chambers, and shut your doors behind you; hide yourselves for a little while until the fury has passed by” (Is 26:20).

With gratitude we can attest today that our households and Christian families in this difficult time became a place of great and convincing faith witness. Parents were given an opportunity to read the Holy Scriptures with their children, to pray and take part in online-streaming of services from parish or cathedral churches. The experience of our underground Church, so fresh in the memory of the older generation, was put to use once again, showing the unique and irreplaceable role of the family in fostering and transmitting the faith. Nothing can replace the good example of practicing Christian parents. Society today needs the witness of the healthy Christian family, possibly more than at any other time in human history.

However, many a family became painfully aware of its limitations and weaknesses, which became apparent in those long weeks and months of quarantine restrictions. Many a family experienced the loss of loved ones, crisis, and tension. More than a few persons realized how they are unable to show patient and merciful love towards their closest. Many a parent sensed that they weren't prepared to guide their children with wisdom and in a God-like manner, to support one another on the faith journey in the midst of the turbulent sea of the pandemic and the difficulties associated with it. To these human, spiritual, and psychological limitations were added external factors such as the loss of employment, reduction of salary, which became a source of additional suffering and anxiety in families. To all our families we wish to express reassurances

(to be continued in the next bulletin)

ЗАМОВЛЯЙТЕ СТРАВИ НА СВЯТИЙ ВЕЧІР!

Заощадьте час і замовляйте традиційні страви на Святий Вечір у нашій парафії. Все приготоване нашим сестрицтвом за домашніми рецептами. Заповніть, будь ласка, форму і передайте її до канцелярії чи вкиньте у зазначену скриньку, що у притворі церкви. За інформацією звертайтеся до парафіяльної канцелярії за тел: 773-625-4805. **Забрати замовлення у середу, 23 грудня з 3:00 год. по полудні до 7:00 год веч та 24 грудня з 9:00 до 12:00. Замовлення приймаємо до нед, 19 грудня.**

PLACE YOUR ORDERS FOR YOUR HOLIDAY TABLE!

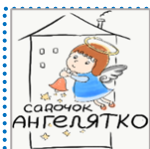
Save some time and order everything you need for a traditional Ukrainian Christmas Eve meal prepared by our parish sisterhood. Please fill out the form and hand it in to the parish office or in the marked containers in the narthex of the church. For questions or more information please contact the parish office at 773-625-4805. **Take-out will be available on Wednesday, December 23rd from 3:00pm to 6:00pm and December 24th 9:00 am until 12 noon. All orders must be in by Sunday, December 19th**

РІЗДВЯНИЙ ЯРМАРОК...

19 грудня з 9 год до 1 год по полудні наше сестринство проводитиме їхній Різдвяний ярмарок. Завітайте до церковної зали і купіть собі додому різдвяні смаколики і декорації.

CHRISTMAS BAZAR...

The Sisterhood will have their Christmas Bazar on Dec 19, from 9 am to 1 pm. Stop in the church hall and pick up Christmas treats and decorations for holiday.

САДОЧОК "АНГЕЛЯТКО"

Розпочинаємо запис дітей віком від 3 до 5 років у світличку "Ангелятко" на весняну програму 2021-2022 навчального року, яка розпочнеться 10 січня 2022 р. Заняття відбуваються з понеділка до п'ятниці з 9:00 ранку до 1:00 по полудні, від 10 січня до 3 червня. Дітей можна записати на 2, 3 або 5 дні в тиждень. Форми для реєстрації в канцелярії нашої церкви. За детальною інформацією просимо звертатися за тел: 773-625-4805.

ПАРАФІЯЛЬНА ПРАЗНИК

Запрошуємо всіх парафіян на парафіяльний празник, що відбудеться у неділю, 9 січня 2022 року, об 11:30 (після другої Літургії) у церковній залі. Квитки можна буде купити 19 грудня у церковній залі. Для детальної інформації звертайтеся до канцелярії за тел. 773-625-4805.

PARISH PRAZYK

We invite all parishioners to the Parish Praznyk, which will take place on Sunday, January 9, 2022, at 11:30 am (after the second Divine Liturgy) in our church hall. Tickets will be available December 19, in the church hall. For more information call the parish office 773-625-4805.

SUN, DEC 19TH — SUNDAY OF THE HOLY FATHERS; MARTYR BONIFACE (G)**ST NICHOLAS THE WONDERWORKER (J)**

8:00 AM - Pray for the seniors of the parish;

9:30 AM – Pray for the sick and shut-ins of the parish;

Health: Volodymyr, Tatyana, Ariana, Alexandria, Maksymilian, Lyudmyla, Nyna, Yuriy; Roman-Mykola, Karina, Iryna, Yaroslav Mariia, Olha, Ivan, Ivan, Iryna, Mariana, Diana

11:30 AM – Pray for the youth of the parish; Health & success academically for Lucas & Maia (*A Cozuc*);

In memory: +Lida Holod (*Lisa & Erik*)

АКЦІЯ ДО СВ. МИКОЛАЯ...Триває акція по збору одягу і цукерок для дітей українських сиротинців. Цукерки можна залишити у великій коробці при вході до канцелярії. Одяг та інші речі просимо приносити до церковної зали і залишати сестринству.

GIFTS FROM ST. NICHOLAS ...We are collecting candy and clothes for the orphaned children in Ukraine. Candy can be left in the large box near the entrance to the church office. You can bring clothes and other items to the church hall and leave them with our sisterhood.

KEEP IN YOUR PRAYERS: Pamela Karban, Olga Kozak, Oleisia Andruch, Ed Coleman, Riley Nolan, Johanna Riznyk, Laura, Lucille Maryniw, Sean Patterson, Maria Lojuk, Ruslan, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Spirit of St Joseph, Fr. Michael Bliszcz; Drs, Nurses, 1st Responders and our clergy

REVIVED SOLDIERS UKRAINE
 to Командія ZVUK (спроможуть це)
 БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР НА ПІДТРИМКУ
 ПОРАНИНИХ ВІЙСЬКОВИХ УКРАЇНИ

НОВОРІЧНА НІЧ

TRIO DA
 Учасники шоу

CHICAGO, IL
DECEMBER 31, 2021
FRIDAY 10PM - 3AM

За підтримки:
St. Joseph's Ukrainian Catholic Church
 5000 N Cumberland Ave,
 Chicago, IL 60656

MG Mariana Balash & DJ
\$200 *150 seats available
 Holiday dinner included

Tickets reservation:
www.rsu-concerts.eventbrite.com
 Natalia (773) 441-1231

 BUILDING OUR FAITH TOGETHER. | РАЗОМ ПЛЕКАЙМО НАШУ ВІРУ,
 in unity and with gratitude | у єдності і з відважністю
 A CAMPAIGN FOR THE SAINT NICHOLAS UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY

ST. NICHOLAS CATHEDRAL EAST SIDE RESTORATION IS NOW COMPLETE!
 YOUR GENEROSITY IN ACTION:

- Majority of roof tiles replaced
- New water-shedding flashing systems installed
- Critical masonry walls grinded, tuckpointed, and replaced
- Complete historical replication/replacement of east dome
- Installation of magnificent new dome cross!

CONTACT US:
 St. Nicholas Ukrainian Catholic Eparchy
 8225 W. Hill St.
 Chicago, IL 60622
 773.276.5068
eparchy@stnicho.org
www.stnicho.org

THANK YOU! | ДЯКУЄМО!

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕнь - LITURGICAL SCHEDULE

У НЕДІЛЮ - SUNDAYS:

8:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
 англійською / in English
 9:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
 українською / in Ukrainian
 11:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
 для молоді / Children's

У СВЯТА - HOLY DAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
 6:30PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:

6:30PM ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛІТІЦІЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
 в церкві / in the church

У СУБОТУ - SATURDAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
 в церкві / in church
 5:00 PM ВЕЧІРНЯ/VESPERS WITH DIVINE LITURGY

In the vestibule of our church and in the lobby where the office is located, you will notice a Lions Club collection box (red & white). Here you can donate used glasses, these are refurbished and sent to needy children in poor countries all over the world. Lions Club also honor requests from local special need individuals, where it pays for the exam and new glasses.

The Club also collects hearing aids, cell phones, batteries, ink cartridges, and car keys, these items are recycled; empty medicine bottles, plastic or glass, with caps, all labels are collected. The labels are removed and the containers are recycled for re-use in other countries, outside the US where there's a shortage of these containers.

So instead of throwing these items away, consider donating to the Lions club whose mission to promote an active interest in civic, cultural, social and moral welfare communities. Thank you for all your help!

У вестибюлі нашої церкви та у коридорі, де розташований церковний офіс, знаходиться коробка для збору від клубу «Lions Club» (червоно-біла). Тут ви маєте можливість пожертвувати використані окуляри, які відремонтовані або з незначними пошкодженнями, які можна легко замінити. Речі будуть відправлені нужденним дітям у бідні країни по всьому світу. Програма також виконує запити місцевих осіб з особливими потребами, та оплачує іспит і нові окуляри.

Клуб також збирає слухові апарати, мобільні телефони, батарейки, картриджі та ключі від автомобіля, ці предмети переробляються; пусті пляшки від ліків, пластикові або скляні, з кришками, всі етикетки видаляються, а контейнери переробляються для повторного використання в інших країнах, за межами США, де цих контейнерів не вистачає.

Адже, замість того, щоб викидати ці предмети, подумайте про пожертвування для Lions Club, місія якого полягає в тому, щоб сприяти активному інтересу до громадських, культурних, соціальних і моральних громад. Дякую за всю вашу допомогу!

ВІДВІДИНИ ХВОРИХ Просимо повідомити парафіяльних отців про потребу відвідин хворих у лікарнях чи вдома.

VISITATION OF THE SICK Please contact our parish clergy when a family member requests a hospital or home visitation.

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА!

Аплікаційні форми для заповнення можна взяти в церковній канцелярії тел: 773 625 4805.

BECOME A MEMBER OF ST. JOSEPH THE BETROTHED CHURCH!

Parish membership forms are available at our church office, telephone number: 773 625 4805.